

- Hol a cipő?
 - A lábamon.
 - Talán a lábához varrjam a foltot?
 - Nem, mindjárt levetem.
- Azzal a gyerek úgy állva
lerántotta egymás után a cipőt.

Csoszogi kivette a kezéből, de adta is vissza.

- Ezen a cipőn nem lehet segíteni!
- De a mama mondta, csak egy foltot kell rátenni.
- Nem lehet. Nem állja a varrást. Kérge sincs.

A gyerek könyörgő hangon megszólalt:

– De a mama küldött, amikor elment a moziba, hogy hozzam el a Cszozogi bácsihoz, majd meg tetszik csinálni, ideadta a pénzt is.

– Úgy! Hát mondd meg az anyádnak, azt üzeni a Cszozogi bácsi, vigye a cipődet a moziba, ott majd megcsinálják!

A gyerek erre még jobban megijedt, szinte siránkozni kezdett.

– Nem moziba ment a mama, hanem az Újpesti Moziba takarítani!

Cszozogi hallgatagon tett-vett, dolgozott. Aztán megszólalt:

– Te vagy annak a Vanicseknének a fia?

– Én.

– Neked van öcséd is?

– Van. Még egy húgom is.

– Hol van az a cipő? – kérdezte, és lerakta az öléből a kaptafára szegezett felsőrészt.